

POSTANOWIENIE

Dnia 29 maja 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Artymiuk

w sprawie **A.Z.**

skazanej z art. 296 § 3 k.k. i innych,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 29 maja 2018 r.,

z urzędu, kwestii dopuszczalności kasacji obrońcy skazanej

od wyroku Sądu Apelacyjnego w L.

z dnia 31 października 2017 r., sygn. akt II AKa [...]/17,

zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w L.

z dnia 28 kwietnia 2017 r., sygn. akt IV K [...]/12,

p o s t a n o w i ł:

1. pozostawić kasację bez rozpoznania;

2. obciążyć skazaną A.Z. kosztami postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Okręgowego w L. z dnia 28 kwietnia 2017 r., sygn. akt IV K [...]/12, A.Z. uznana została za winną popełnienia czynu z art. 296 § 3 k.k. w zw. z art. 296 § 1 k.k. w zb. z art. 296 § 3 k.k. w zw. z art. 296 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i za to skazana na karę roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania tej kary na okres próby 3 lat oraz karę grzywny w ilości 200 stawek dziennych w wysokości po 200 zł każda. Nadto orzeczono wobec oskarżonej na podstawie art. 45 § 1 k.k. przepadek równowartości korzyści osiągniętej z przestępstwa w kwocie 75.867,50 zł oraz na

podstawie art. 46 § 1 k.k. zasądzono na rzecz Spółdzielni Mieszkaniowej w L. 100.000 zł tytułem częściowego naprawienia szkody.

Sąd Apelacyjny w L. wyrokiem z dnia 31 października 2017 r., sygn. akt II AKa [...]/17, po rozpoznaniu apelacji wniesionych przez prokuratora, pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego oraz obrońców oskarżonych, w tym obrońcy A.Z., dokonał zmiany orzeczenia sądu *meriti* m.in. poprzez poprawienie opisu czynu przypisanego tej oskarżonej oraz zasądzenie od niej solidarnie z innym oskarżonym kwoty 3.164.611,96 zł na rzecz Spółdzielni Mieszkaniowej w L. tytułem naprawienia szkody. W pozostałym zakresie wyrok Sądu Okręgowego w L. w odniesieniu do A.Z. utrzymano w mocy.

Kasację od orzeczenia Sądu odwoławczego wniósł obrońca skazanej zarzucając rażące naruszenie przepisów prawa procesowego, która miało istotny wpływ na treść zaskarżonego wyroku, naruszając przy tym prawo skazanej do obrony, tj. art. 433 § 2 k.p.k. w zw. z art. 457 § 3 k.p.k. w zw. z art. 452 § 2 k.p.k. w zw. z art. 6 k.p.k. w zw. z art. 438 pkt 1, 2 i 3 k.p.k., poprzez nierozpoznanie lub nienależyte rozpoznanie i rozważenie zarzutów apelacyjnych w zakresie obrazy prawa materialnego (art. 296 § 3 k.k. w zw. z art. 296 § 1 k.k. w zb. z art. 296 § 3 k.k. w zw. z art. 296 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. oraz art. 28 § 1 k.k.), obrazy prawa procesowego (art. 4 k.p.k., art. 7 k.p.k., art. 410 k.p.k. i art. 424 § 1 pkt 1 k.p.k.; art. 4 k.p.k. i art. 410 k.p.k.; art. 413 § 2 pkt 1 k.p.k.; art. 171 § 1 k.p.k.; art. 424 k.p.k.; art. 366 § 1 k.p.k.; art. 2 § 1 pkt 1 k.p.k.; art. 2 § 2 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k. oraz art. 92 k.p.k. i art. 410 k.p.k.) oraz błędu w ustaleniach faktycznych.

W konkluzji skarżący wniósł alternatywnie o:

1. uchylenie zaskarżonego wyroku Sądu Apelacyjnego i uniewinnienie oskarżonej od popełnienia zarzucanych jej czynów,
2. uchylenie wyroku Sądu Apelacyjnego i zmienionego nim wyroku Sądu Okręgowego oraz przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi pierwszej instancji,
3. uchylenie wyroku Sądu odwoławczego i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Apelacyjnemu.

W pisemnej odpowiedzi na kasację Prokurator Rejonowej del. do Prokuratury Okręgowej w L. wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Nie można podzielić stanowiska oskarżyciela publicznego co do konieczności oddalenia przedmiotowej kasacji jako oczywiście bezzasadnej. Tego rodzaju rozstrzygnięcie przez Sąd Najwyższy jest możliwe w wypadku, gdy przedstawiona do rozpoznania kasacja jest dopuszczalna, ponieważ wyłącznie wtedy istnieje możliwość merytorycznym odniesieniem do sformułowanych w niej zarzutów. Tymczasem kasacja sporządzona i wniesiona w tej sprawie przez obrońcę skazanej A.Z. jest niedopuszczalna z mocy ustawy, a ponieważ została przez Sąd odwoławczy błędnie przyjęta, konieczne było nie – jak to się sugeruje w odpowiedzi na nią – wydanie postanowienia na podstawie art. 535 § 3 k.p.k., lecz pozostawienie jej bez rozpoznania, stosownie do dyspozycji art. 531 § 1 k.p.k. w zw. z art. 530 § 2 k.p.k. i art. 429 § 1 *in fine* k.p.k. w zw. z art. 523 § 2 k.p.k.

Zgodnie z treścią art. 523 § 2 k.p.k. kasację na korzyść można wnieść jedynie w razie skazania oskarżonego za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe na karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania. Ograniczenie to nie dotyczy jedynie kasacji wniesionej przez stronę z powodu uchybień wymienionych w art. 439 k.p.k. (art. 523 § 4 pkt 1 k.p.k.) oraz kasacji jednego z podmiotów wymienionych w art. 521 k.p.k. (art. 524 § 4 pkt 2 k.p.k.)

Zapadłym w tej sprawie wyrokiem sąd *ad quem* utrzymał w mocy, co do zasady, wyrok sądu *meriti*, w którym oskarżonej A.Z. za przypisany jej czyn wymierzono karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, karę grzywny oraz orzeczono środki karne. W kasacji wniesionej przez obrońcę – co jednoznacznie wynika tak z przytoczonych wyżej zarzutów, jak i jej części motywacyjnej – nie wskazano na żadne z uchybień określonych w art. 439 k.p.k. Tak zredagowana kasacja strony w świetle jednoznacznej treści art. 523 § 2 k.p.k. jest niedopuszczalna. W związku z tym konieczne było orzeczenie przez Sąd Najwyższy w oparciu o przepis art. 531 § 1 k.p.k., ponieważ przyjęta kasacja nie odpowiada przepisom wymienionym w art. 530 § 2 k.p.k. – w tym wypadku art. 429 § 1 *in fine* k.p.k.

Mając na uwadze powyższe, postanowiono jak w części dyspozytywnej, obciążając jednocześnie skazaną – art. 637a k.p.k. w zw. z art. 636 § 1 k.p.k. – kosztami postępowania kasacyjnego.

Od niniejszego postanowienia środek odwoławczy nie przysługuje (art. 430 § 2 k.p.k.)

ał